

Josette Gontier - Krátké pohádky o zvířátkách před spaním

Kapsa klokaní mámy

Malý klokánek byl pěkný neposeda, zvědavý jako opička!

Stále mamince utíkal a prováděl nejrůznější vylomeniny.

Když mu říkala, aby si dával pozor, jen se smál.

Ale okolní svět je plný nástrah a nebezpečí.

Jednoho dne zase neodpovídal na volání maminky.

Zrovna hráli se žabkou u potoka novou hru.

Oba, tak jako obvykle, ztratili pojem o čase.

Maminka už byla celá zoufalá, hledala ho, kde se dalo.

V tom potkala želvu a ta jí povídá.

"Jsem na pokraji sil, nedonesla bys mě k potoku?"

Klokaní maminka kývla, vzala želvu do kapsy a doskákala k potoku.

A koho tam nespatriła - klokánka, jak dovádí ve vodě!

Želva slušně poděkovala a zmizela v chladné vodě.

Zamračila se a čekala, až si jí všimne.

Vtom zaslechli podivný zvuk.

Z vody se nejprve vynořily oči, a pak obrovská zubatá tlama!

Klokánek zůstal jako opařený.

Vůbec nebyl schopný se pohnout a utéct.

V tom ho zezadu popadla mámina tlapa a šup s ním do kapsy.

Žabka také včas uskočila.

Krokodýl sklapl naprázdno a potopil se.

Maminka klokánkovi vynadala.

Ale hned ho zase s láskou objala.

Klokánek už ví, že se musí maminku poslouchat a dávat si pozor.

Pro klokánka neexistuje bezpečnější místo než právě v kapse u své maminky.

